

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

4

FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y

čtvrtek 1. 3. 2012

DNES SOUTĚŽÍ

První březnový den bude soutěžit pražské Divadlo v Dlouhé s českou klasikou **Naši furianti**. Toto divadlo si na našem festivalu vede mimořádně dobře. Poněkolkáté si odneslo nejednu cenu, naposledy zabodovalo loni s inscenací *Dáváme děťátku klystýr!* – „Kašlu na to!“, řekla Hortensie v režii Hany Burešové, kdy získalo Cenu odborné poroty. Naše furianty režíroval Jan Borna, který si vysloužil pozornost festivalového publika například komediemi *Jak jsem se ztratil* či *Souborné dílo Williama Shakespeara* ve 120 minutách. Jak asi tento soubor uspěje letos?

A ZÍTRA VÁS POBAVÍ

Jaký je život bez smíchu? Dá se bez něj žít? Na tyto otázky vám zítra ráno odpoví liberecký soubor Naivního divadla v komedii **Prodaný smích**. Děti čeká interaktivní představení obohacené o filmové projekce, animace a prvky laterny magiky.

Večer v sedm se publikum rozdělí na dvě části. Většina se bude kochat hudební retro komedií **Zločin v Posázavském Pacifiku**, což je romantická hra o fenoménu trampingu ve třicátých letech v Čechách. Přiveze ji Městské divadlo Mladá Boleslav, které si zatím pokaždé z festivalu odneslo nějakou tu cenu.

Druhá část diváků bude na Malé scéně ve dvoře čekat než se zhasne, aby zhlédli konverzační komedii **Když se zhasne** – tu nabídne soubor Do Houslí, který u nás taky není nováčkem. Myslíme, že nás všechny čeká zábavný večer!

Stalo se třetí den...

DIVÁKY V KD HRONOVICKÁ POBAVILA POLSKÁ KOMEDIE **AMAZONIE** O NATÁČENÍ NEKONEČNÝCH TELEVIZNÍCH SERIÁLŮ.

O TITUL KOMEDIE ROKU 2011 VČERA ZABOJOVAL DOMÁČÍ SOUBOR SE SATIRICKOU KOMEDIÍ **LIŠKA V KURNÍKU**.

KMOTR PŘEDSTAVENÍ **VÁCLAV POSTRÁNECKÝ** POTĚŠIL PUBLIKUM VĚTOU, ŽE SE V PARDUBICÍCH VŽDY CÍTÍ JAKO DOMA.

PARDUBICKÉ „ŽELÍZKO V OHNI“ PŘIŠLA PODPORIT I SOCHAŘKA A AUTORKA CENY GENIA SMÍCHU **KLÁRA KLOSE**.

Další Divadelní komedie

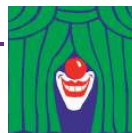

V Prologu GRAND Festivalu smíchu se představilo karlovarské divadlo, které přijelo diváky pobavit hrou finského autora Bengta Ahlforse, jež nese jednoduchý a výstižný název **DIVADELNÍ KOMEDIE**.

Dílo nás přivádí na jeviště a do zákulisí divadla, kde se skupina místních umělců snaží nazkoušet novou inscenaci, což by se nezdálo nijak neobvyklé a obtížné, kdyby autor hry byl schopen dopsat její konec a nečekal na zásah nějaké obří myšlenky a kdyby někteří z herců dokázali oddělit pracovní život od osobních problémů a nevnášeli je do realizace inscenace, ačkoli právě toto mísení obou životů vede k oněm očekávaným humorným zápletkám. Postavy Divadelní komedie občas zasáhne i skepse týkající se samotné existence divadla. Naštěstí však, stejně jako ostatní peripetie, vyústí v kladný a smířlivý konec.

S Divadelní komedií se po delší době zpět na pardubickou prkna vrátil jak její režisér Michal Przebinda, tak jeden z bývalých dlouholetých herců Tomáš Kolomazník, který se navíc představí i v rámci sobotního soutěžního programu v inscenaci Kacířka Západočeského divadla v Chebu. Přijďte se podívat!

HaR

Se Zdeňkem Rumpíkem v záplavě otázek a odpovědí

Štífeďeční soutěžní program GRAND Festivalu smíchu ovládla domácí komedie Liška v kurníku aneb Pan ministr v Kminovicích. Jak rychle se ministr učí text, jak daleko chodí pro dobrou náladu a ještě mnohem více se dozvíte v následujícím rozhovoru se **ZDENKEM RUMPÍKEM** – komikem tělem i duší a představitelem jedné z hlavních rolí včerejší komedie.

Kde nastal impuls stát se hercem?

Já, hornický student, jsem se náhodou setkal s ředitelem Bezručů (Divadlo Pera Bezruč v Ostravě – pozn. red.), který mi po dlouhém povídání řekl: „Človče, ty jsi měl být herec!“ On to samozřejmě myslel ve srandě, ale já se chopil příležitosti, zašel do divadla a řekl jim: „Tak a tady mě máte!“ Z iluze mě teprve vyvedl Lexa Poster (otec Alexandra Postlera z VČD – pozn. red.), který mi vysvětlil, že je potřeba mít herecké vzdělání. V tu chvíli jsem si uvědomil, že by to byla ještě hodně dlouhá cesta, ale něco se ve mně zlomilo. Domluvili jsme se s Lexou, že mě začne připravovat na talentové zkoušky, abych si vyzkoušel tu drinu při přípravě... No a když mě vybrali, neváhal jsem ani minutu. Bylo jasno, nastoupil jsem coby to-várník na DAMU.

Odkud čerpáte pozitivní naladění?

Všude okolo sebe. Ve svém okolí. Už když jedu ráno autobusem, nechám se inspirovat tím prostředím. Koukám kolem sebe a užívám si to. Snažím se působit příjemně a pozitivně i na okolí. Rád mluvím s lidmi. Ta komunikace jako taková mě nabíjí.

A co láska k myslivosti?

V lese a s myslivci si vždycky dostatečně odpočinu. Zde relaxuji. Celý život tvrdím, že člověk a příroda k sobě patří. Protože pocházím z vesnice, mám vztah k přírodě už od dětství. Měli jsme hospodářství, dobytek, krávy, kachny, prasata a tak dál, půl hektaru pole, byli jsme zvyklí se hrabat v hlíně a pěstovat... Pak jsme celá rodina jezdili na chalupu, kde si člověk také odpočine od městského shonu a smogu. Ale abych se vrátil zpět k myslivosti. Spousta lidí pod tím pouze vidí hony na zvěř, ale tak to není. Práce okolo je víc než dost – například stavení zásepů, dokrmování...

Liška v kurníku je satirická komedie. Kromě humoru má tedy ambici se také vyjádřit k naší společnosti a ke světu kolem nás. Které téma cítíte jako hlavní?

V první řadě je to určitě obraz dnešní společnosti. Bohužel i v hledišti na divácích vidím jejich opovržení, nechuť, protože logicky v této hře vidí naši společnost, kterou inscenace v mnohých situacích zrcadlí.

Jak rychle se učíte text? V „Lišce“ máte spoustu textu, hlavně v první půli...

Už od začátku jsem neměl žádný problém s učením textu. S postavou se ztotožňuji totiž natolik, že mi text sám naskákal do hlavy.

Můžete prozradit nějakou výpnou historku ze zkoušení či nastala nějaká nehoda během samotného představení?

Těch je spousta při každém představení. Ale co mě dost zarazilo, bylo chování věkově starších diváček při generálce Lišky. Při příchodu se posadily na svá místa a absolutně nevnímaly, že něco říkám. (prvních 10 minut před samotným zahájením pan ministr vede na forbině monolog – pozn. red.) Bavily se tak hlasitě, že i já jsem měl problém je přehlušit. Při dalších reprízách jsem zase měl možnost zaslechnout diváky, jak mezi sebou řeší, zda můj výstup je pouze zkouška na rozmluvení, nebo už to patří ke hře. Jindy zase slyším příhody zahrádkářů, kteří v průběhu představení řeší, jaké koupit hnojivo. A to je pak pro nás herce skutečně nepříjemné a rušivé...

Jednou během představení nastala technická chyba na promítacím zařízení – tak mi řekli, ať jdu bavit diváky. Čtvrt hodiny jsem jim pak vyprávěl a nikdo nevěděl, jak mě přerušit. Lidé tleskali, řehtali se... Mně tohle nevadí, nemám problém mluvit.

Pane Rumpíku, děkuji vám za rozhovor a přeji, abyste nikdy neztratil chuť mluvit a stále jste hýřil tak dobrou náladou jako doposud.

KaK

V každé komedii je kousek tragédie a naopak, říká Václav Postránecký

Role kmotra domácího souboru se včera ujal herec **Václav Postránecký**, který svými vtipnými historkami diváky řádně rozechřál a připravil na další nápor smíchu. Pan Postránecký však spěchal zpět do Prahy, pár minut však věnoval našim Festivalovým novin(k)ám...

Jaký máte vztah k Pardubicím?

Já mám rád perníky. Tím to všechno začalo. Chvilí po revoluci mě oslovil režisér Tarant, jestli bych nenastoupil do inscenace Čtrnáctý hrabě Gurney. Bylo pro mě velmi snadné jeho nabídku vzít, protože několik let před tím jsem v této inscenaci účinkoval v Divadle ABC, kde jsme odehráli dvě stě repríz. U nás v divadle jsem dostal volno, abych roli mohl opětovně nazkoušet, ale ukázalo se, že si všechno pamatuju, dokonce i aranžmá, takže jsme potřebovali jenom asi pět zkoušek. Měl jsem to tady rád. V Pardubicích tehdy byla skvělá parta herců!

Co upřednostňujete – tragédii nebo komedii?

V každé tragédii je spousta komična a v každé komedii je kousek tragédie. Nedělal bych to, je to jen pomůcka pro lidi, kteří bez pomůcek nemohou existovat, což jsou vlastně dobrovolní invalidé. Lidé, co si vědí s životem rady, to dokáží právě proto, že k němu přistupují bez pomůcek. Chcete-li dělat věci dobře, musíte je dělat celé a ne jenom část.

Takže žádná z her není tragická nebo komická, má v sobě obojí?

Dokonce i Médea má v sobě komičnost. Viděl jsem v Anglii herečku, která když se Médea zbláznila, hrála komicky, což velmi umocnilo pocit samotné tragédie. Všechno se vším souvisí.

Jste patronem hry Liška v kurníku, viděl jste ji?

Viděl jsem lišku i kurník zvlášť, ale dohromady ještě ne. Hrozně by mě zajímalo to spojení, ale nebude mi dopřáno, protože hned jak představení uvedu, musím odjet za svou ženou, která má zdravotní potíže. Z toho důvodu nevím, jak to s tou liškou a s tím kurníkem dopadne, ale ta výchozí situace je výborná.

JaN

Připravil Radek Smetana, foto Michal Klíma

Generální partner festivalu

SKUPINA ČEZ

Sponzoři
Kuličkiády
smíchu

Významný sponzor festivalu

Sponzoři festivalu

Sponzor cen festivalu

Ubytování zajišťuje

Mediální partneři festivalu

Hlavní mediální partner festivalu

Informace o GRAND Festivalu smíchu, reportáže, rozhovory a perličky i „drby“ ze zákulisí nabízí Český rozhlas Pardubice ve Festivalovém okénku každý den v době festivalu od 8:10 a 14:40 hodin.

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou Statutárního města Pardubice a primátorky města Pardubice MUDr. Štěpánky Fraňkové. Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Pardubického kraje. Pardubický kraj podporuje GRAND Festival smíchu, který byl zařazen do dokumentu Tvář Pardubického kraje jako významná událost.